

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SEFCSUK kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(37501/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. december 9.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Sefcsuk kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*

és Sally Dollé, *Hivatalvezető*

2008. november 18-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (37501/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján két magyar állampolgár, Sefcsuk Károly és Sefcsuk Károlyné („a kérelmezők”) 2006. június 25-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. február 25-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága egyidejűleg kerül megvizsgálásra (29. cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmezők 1943-ban, illetve 1944-ben születtek és Budapesten élnek.

5. 1992. augusztus 3-án a kérelmezők kisajátítási ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezték. Két tárgyalást követően a bíróság az eljárást az ingatlan földhivatali bejegyzésével kapcsolatos, folyamatban lévő jogvita lezárásáig felfüggesztette.

6. 2002. augusztus 29-én a keresetet áttették a hatáskörrel rendelkező Pest Megyei Bírósághoz.

7. 2004. március 26-án az Érdi Körzeti Földhivatal jogerős határozatot hozott a földhivatali eljárásban. A kérelmezők nem nyújtottak be fellebbezést a Pest Megyei Földhivatalhoz.

8. Két további tárgyalást követően 2005. február 15-én a Megyei Bíróság elutasította a kérelmezők keresetét. A bíróság megállapította, hogy a kisajátítást végző hatóságok a jogszabályoknak megfelelően jártak el.

9. 2005. november 2-án a Fővárosi Ítéltábla elutasította a kérelmezők fellebbezését. A határozatot 2005. december 27-én kézbesítették a kérelmezők ügyvédjének.

10. 2006. május 16-án a Legfelsőbb Bíróság alaptalanként elutasította a felülvizsgálati kérelmet, mivel a kérelemben foglaltak nem feleltek meg a jogszabályi feltételeknek.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmezők panaszolták, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. cikk 1. bekezdése kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ..."

12. A Kormány vitatta a panaszt.

13. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás ezen időpontbeli állapotát is. Ezzel kapcsolatban a Bíróság megjegyzi, hogy 1992 novemberében az ügy már három hónapja folyamatban volt.

14. A szóban forgó időszak 2006. május 16-án zárult le. Ilyen módon tizenhárom évig és hat hónapig tartott. A Bíróság azonban úgy véli, hogy az a hat hónapot valamivel meghaladó időszak, amely a kérelmezők sikertelen felülvizsgálati kérelmének felel meg, nem róható az Állam terhére, ezért azt le kell vonni a teljes hosszából. A releváns időszak ezért két bírósági szinten tizenhárom év.

A. Elfogadhatóság

15. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá

megjegyzzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

16. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

17. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

18. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

19. A kérelmezők az Egyezmény 13. cikke és az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján a 2004-ben lezárult földhivatali eljárás kimenetelét is panaszolták.

20. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmezők nem nyújtottak be fellebbezést a Körzeti Földhivatal 2004. évi határozata ellen (ld. fenti 7. bekezdés). Ezért ez a panasz a hazai jogorvoslatok kimerítésének hiánya miatt elfogadhatatlan, így az Egyezmény 35. cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

21. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

22. A kérelmezők együttesen 50000 euró vagyoni kártérítést és 11000 euró nem vagyoni kártérítést követeltek.

23. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

24. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmezők nem vagyoni kárt szenvedtek, s hogy a teljes kért összeget meg kell ítélni számukra.

B. Költségek és kiadások

25. A kérelmezők ilyen címen nem terjesztettek elő igényt.

C. Késedelmi kamat

26. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmezők számára együttesen nem vagyoni kár tekintetében 11000 (tizenegyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie magyar forintban, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. december 9-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök